jo wannal mustitsel ajal innemisile kigin mailma kottusin ni ausas ja armsas tennu, et keake neile es tohhi kurja terta. Mitmal maal nuhheldi neid, kes wast ütte neist ärratapsiwa, ja Tessalian, ütten Kreka ma jaun, sai tonikurre tapja päwäärt surmaga nuhheldus. Nisamma hälitsetas nink hoijetas neid ka nüüd weel Saksa- ja kigel muijal maal ni kui armsid päsokesi. Nink ni peas ka siin ollema.

Immes poñna om tonikurgi man, et neil suggugi häält ei olle, mes neide kurgo nink lühhikese kele wigga om, ent et nemma ommete omma armastust ja wihha nink omma hääd ja pahha meelt wöiwa tutta anda ja töine töisega kigesuggust nöuwo piddada ja jutta ajada. Sedda teggewa nemma sel wisil, et nemma nokkiga löggistawa. Römo pärrast löggistawa poja, kui na näggewa essa ehk emma tullewat neile toidust toma. Nink kui wannemba möllemba koddun ja poigega sõnu omma, sis ajawa wanna ja poja töine töisega paljo jutto omma aino löggistamisega, ni et neile hääle waja ei olle. Ka sega omma nemma helde loja rikkaliko hole tähhes, ke ni mitmasuggutsel wisil eggaütte lojust selle wöimoga om ehhitann, mes tälle tarwis olli.

Nisammute om tonikurre tarkus tähhele- ja immespannemise wäärt. Temma om tarkuse polest tötteste üllemb ja ausamb kigist töistst lindast, kellega innemise seni täwwelikult omma tutwas sanu. Ennambaste omma se polest neide man kats asja immetaoliko, mes nemma innemiste wisi teggewa: neide sõddimine nink neide kohtopiddamine.

Kun üts suur jõggi josep ehk üts piklik suur järw, möts ehk mäggistik om, sääl peawa nemma säraft kottuse wisi henne waijel katte walla ehk rigi piris, nink neil om se lepping, et keake neist ei pea toiduse pärrast ülle selle piri minnema. Ent ni kui innemiste sean säduse ja leppingo rikjid om, nida

ka tonikurge sean. Pudus ehk wallato himmo kihhotap neid ülle piri minnema, konne otsma ehk emmatsid henne pole petma ehk ka nisamma riidlema nink rahho rikma. Kui se mitmilt ehk saggede sünnip, sis wötwa töise sedda wihhas, kutswa kigelt poolt ommast kottusest mehhi kokko nink piddawa ütte wälja päal suurt nöuwo. Nemma löggistawa omme nokkega kawwa aiga nink möistwa töine töise jutta wägä häste. Mönne ajawa pikka jutto, mes töise noppeste kullewa: no omma üllemba. Nore omma säratse nöwwopiddamise man kohhalt waiki. Kui wimate sõdda wainlaste wasta om ettewõetu, sis lendap kiik hulk ülles neide piri pole. Ent säälpolitse ei olle sel ajal ka mitte maggaman olnu, enge omma ka ommalt poolt henda kokko koggonu nink nöuwo piddanu neid wastawõtta. Nemma lendawa ka ülles nink sis tõstep üllewan korgen tulen werrine lahhing. Neide sõariist om nok, minka nemma töinetõist hirmsaste zuskawa nink ragguwa. Kui taplus õige kange nink pikkaline om, sis saddawa mitto kolult maha. Nörgemb hulk heidap pakko. Kui taplus sellesamma pirin olli, sis häetawa wäärdja, enne kui nemma aiga möda taggasi läwa, mitto pessa ärra nink sõwa sääl kottusen kiik konne ärra. Kui ärrawäärtuile kawwembalt tagga poolt abbi saap, sis läwa nemma mönne aja pärrast nisammute jälle töisile päle nink wäärdwa sis wahhest neid ärra. Kui möllemba hulga omma jõudo nida omma ärrakaenu, sis om kiges suwwes neide waijel rahho, nink eggamees jääp omma pole päle.

Mönnikörd nättas, et tonikurre hulgani ümbrezöri saiswa nink ütte päle kohhut piddawa, ke keskel saisap. Se man saap paljo löggistedus nink jutto ajetus, nink wimate läwa nemma selle ütte päle nink ragguwa tedda kolus. Jo mustitsest ajast omma innemise nõudnu, mes süüd säratsel waisel peas ollema. Ar-